



Treskoposten

Program for Gabriel Scott-dagene

Tema: Gabriel Scott, naturens og folkelivets forteller.

Torsdag - 30. august
Gabriel Scott salen,
Rica Hotel Grimstad
Kl. 19.00

Kåseri v/ Gunnar Breivik
Visesang v/ Frik Hougen
Kaffe og kringle
Inngangspenger kr. 200
Medlemmer kr. 150

Lørdag - 1. september
Nye Lillesand Ungdomsskole
ved Møglestu Kl. 19.00

Tema: Scotts fortellerkunst.
Hilde Eskild:
"Så sant æ lever når e æ dau".

Bjarne Bjorvatn:
Historier fra Pider Ro
Servering
Inngangspenger kr. 250
Medlemmer kr. 200

Søndag - 2. september
Høvåg kirke
Kl. 19.00 Scott-gudstjeneste
Scott-kjenner og prest i Stokken
menighet i Arendal, Steinar
Nilsen.
Bekransning av Scott-bautaen

Kilden-forestilling

i Teater- og konserthuset
Kilden i Kristiansand

fredag 19. oktober.

GSS disponerer 100 billetter
à kr 200,-

Bestillingsfrist 1. september
ved betaling til GSS kto. nr.
2850 05 04872

Sommerens og høstens arrangementer

Pubsamtale om Scott og Hamsun

Hvilken betydning hadde forholdet mellom Knut Hamsun og Gabriel Scott for bøkene Jernbyrden, Markens Grøde og Kilden? Arendalsuka 2012 innledes i et samarbeid mellom Ibsen/Hamsun-dagene og Gabriel Scott Selskabet, med en samtale mellom Hamsun-biograf Ingar Sletten Kolloen og Stein Gauslaa på **Havnepuben i Arendal tirsdag 14. august kl 15.30-16.30**. Det vil samtidig bli salg av Scott-bøker. Gratis inngang.

Gabriel Scott-dagene 2012

Gabriel Scott-dagene 2012 innledes på **Grimstad hotell torsdag 30. august**, med et foredrag av Scott-kjenner og idrettsprofessor Gunnar Breivik, under tittelen "Det enkle liv i natur som ideal. En sammenlikning mellom Gabriel Scott og Arne Næss. Visangeren Frik Hougen underholder.

Lørdag 1. september blir Scotts fortellerkunst tema, da fremfører Hilde Eskild sin forestilling "Så sant æ lever når e æ dau". Den sørlandske muntlige fortellertradisjonen er full av humor og alvor, underdrivelser og behov for å spøke med livets uforutsigbare tildragelser. Gabriel Scott var fortellernes mann. Han lyttet til sin samtids fortellere og tok vare på mange av de verbale skattene. Hilde Eskild trives svært godt blant Gabriel Scotts sørlendinger, og i denne fortellerforestillingen får vi blant annet høre om St. Peter som har mye han skulle sagt om verdenssituasjonen, Skipper Terkelsen som må bruke all sin kløkt når han får en livredd nabo på døren og et ikke helt gjennomsnittlig kjærlighetsforhold." I tillegg vil Bjarne Bjorvatn bidra med historier fra Pider Ro. Klokken 19 på nye Lillesand Ungdomsskole ved Møglestu. Servering.

Søndag 2. september kl 19 blir det Scott-gudstjeneste i Høvåg kirke. Årets taler er Scott-kjenner og prest i Stokken menighet i Arendal, Steinar Nilsen.

GSS tilbyr Kilden-forestilling

Gabriel Scott Selskabet tilbyr medlemmene høstens Kilden-forestilling i Teater- og konserthuset Kilden i Kristiansand **fredag 19. oktober**. Vi har 100 billetter, som kan kjøpes for kr 200 per person. Bestillingsfrist 1. september. Da må vi også ha forhåndsbetaling av de medlemmene som kjøper billetter til GSS kto. nr. 2850 05 04872. Etter forestillingen blir det anledning til samtale med regissør, produsent, teatersjef og skuespillere på scenekanten. Fra Kilden-programmet siterer vi: "Gabriel Scott var Sørlandets dikter, og landsdelen har gitt stoff til de fleste bøkene hans. Det var med Kilden han innledet sitt mystisk-religiøse forfatterskap".

GSS-kåseri om Fant

Gabriel Scott Selskabet har fått i oppdrag fra bibliotekene på Sørlandet å bidra til en litterær kampanje drevet av bibliotekene. Det blir foredrag om Gabriel Scotts roman Fant i Lillesand Bokkafé **fredag 26. oktober kl 11-12**. I regi av prosjektet "Agder Rundt" vil to koffertene gjennom hele 2012 reise Agder rundt. Koffertene inneholder lokale tekster, som skal presenteres i alle kommuner i løpet av året. Etter at koffertene har vært på reis', møtes de på Lindesnes fyr 2. desember.

Redaktører:

Kirsten Hanisch
tlf. 38 09 12 45 • mob. 958 44371
kirsten.hanisch@gmail.no
Thor Einar Hanisch
tlf. 38 09 12 45 • mob. 909 95102
thor.e.hanisch@uia.no

Forsendelse:

Arnhild T. Egeland
tlf. 38 04 54 66 • mob. 481 33268
arnhegel@gmail.com

Layout/trykk: TERJES trykkeri as

Styret i Gabriel Scott Selskabet

Leder/ Sekretær: Stein Gauslaa
tlf. 37 08 51 25 • mob. 908 76620
stein.gauslaa@agderposten.no

Kasserer: Anders Bjørnholmen
tlf. 37 27 14 21 • mob. 986 67724
signeanders@gmail.com

Styremedlem: Peer Rødal Haugen
tlf. 37 09 11 47 • mob. 992 61422
post@peers.no

Styremedlem: Eva Kristiansen
mob. 995 02525 • eva@aktivinvest.no

Styremedlem: Helge Michalsen,
tlf 38 04 27 87 • mob. 905 91199
e-post: bjorgmic@online.no

Vararepresentant:
Björg Adine Michalsen,
tlf 38 04 27 87 • mob. 901 57330
e-post: bjorgmic@online.no

Webansv.: Arthur Myhre Scott
mob. 415 39789
icelandairwaves@gmail.com

www.gabrielscottselskabet.no
www.gabrielscott.no

Forlaget:

Peer Rødal Haugen, 4870 Fevik
Forlagsansvarlig
tlf. 37 09 11 47 • mob. 992 61422
post@peers.no

Ingjerd Modal, 4770 Høvåg
tlf. 37 27 45 97 • mob. 415 24671
Ingjerd.modal@hotmail.com

Anders Bjørnholmen, 4790 Lillesand
tlf. 37 27 14 21 • mob. 986 67724
signeanders@gmail.com

Arrangementskomité:

Signe Bjørnholmen, mob. 958 81824,
May Finkelsen, mob. 917 33868,
Jens Stien, mob. 415 88843,
Jorun Vatland mob. 481 59741

Valgkomité:

Signe Bjørnholmen, leder,
Ingjerd Modal, Elisabeth Dobey



Lederen har ordet

Kjære medlemmer og venner av Gabriel Scott:

Styret som ble valgt på årsmøtet i mars er i sving med ulike aktiviteter fremover i Gabriel Scott Selskabets 15. år. Enda en gang benytter vi anledningen til å takke Arnhild Egeland for utmerket jobb som styrets dyktige sekretær. Vi starter høsten grytidlig med en ørliten nyvinning. I samarbeid med Ibsen/Hamsun-dagene og den for øvrig politiske Arendalsuka spør vi Hamsunbiografen Ingar Sletten Kolloen hvilken betydning Gabriel Scotts litterært/kunstneriske gjennombruddsroman Jernbyrden hadde for Knut Hamsuns Nobelprisbelønnede Markens Grøde, og hvilken betydning denne i sin tur hadde for Scotts Kilden? Gratis adgang og salg av Scott-bøker på Havnepuben i Arendal 14. august på tidlig ettermiddagstid.

Gabriel Scott-dagene 2012 innledes på Rica Grimstad hotell torsdag 30. august, med foredrag av Scott-kjenner og idrettsprofessor Gunnar Breivik, under tittelen "Det enkle liv i natur som ideal. En sammenlikning mellom Gabriel Scott og Arne Næss."

Visesangeren Frik Hougen underholder. Lørdag 1. september blir Scotts fortellerkunst tema, da fremfører Hilde Eskild sin forestilling "Så sant æ lever når e æ dau". Den sørlandske muntlige fortellertradisjonen er full av humor og alvor, underdrivelser og behov for å spøke med livets uforutsigbare tildragelser. Gabriel Scott var fortellernes mann. Han lyttet til sin samtids fortellere og tok vare på mange av de verbale skattene. I tillegg vil Bjarne Bjorvatn bidra med historier fra Pider Ro på nye Lillesand Ungdomsskole ved Møglestu. Søndag 2. september blir det, tradisjonen tro, Scott-gudstjeneste i Høvåg kirke, som Gabriel Scott jo var nær knyttet til som barn. Årets taler er Scott-kjenner og prest i Stokken menighet i Arendal, Steinar Nilsen.

Mange medlemmer av Gabriel Scott Selskabet er nysgjerrige på Agder Teaters oppsetning av Kilden – i intimsalen på teater- og konserthuset Kilden i Kristiansand i oktober, dramatisert av Gösta Kjellin, med regi av Aksel-Otto Bull og musikk av Ivar Bøksle. Figurer, scenografi og kostymer er ved Lisbeth Narud og medvirkende er Giert Werring, Jørn-Bjørn Fuller-Gee og Ann-Ingrid Fuglestveit-Mortensen. Gabriel Scott Selskabet tilbyr medlemmene forestillingen fredag 19. oktober.

Vi har 100 billetter, som vi håper medlemmene vil benytte seg av innen fristen 1. september. Etter forestillingen blir det anledning til samtale med regissør, skuespillere og andre aktører på scenekanten. I programheftet betegnes Kilden som innledning til Scotts mystisk-religiøse forfatterskap. Det er, som våre medlemmer vet så godt, fortellingen om den jevne, ubemerkede sliter som fødes, lever sitt nøysomme, stillfarne liv ute blant holmene og dør. Sammenhengen i naturen fyller fiskeren Markus med undring, enten det er stort eller smått tjener det et mål.

Vårt mål er å stimulere interessen for Gabriel Scotts diktning, og i den ånd har Gabriel Scott Selskabet positivt besvart oppdraget fra bibliotekene på Sørlandet å bidra til en litterær kampanje drevet av bibliotekene. Vi er utfordret til å kåsere om Gabriel Scotts roman Fant i Lillesand Bokkafé 26. oktober. I regi av prosjektet "Agder Rundt" skal to kofferter gjennom hele 2012 reise Agder rundt. Koffertene inneholder lokale tekster som skal presenteres i alle kommuner i løpet av året. Etter at koffertene har vært på reise rundt i fylkenes biblioteker, møtes de på Lindesnes fyr 2. desember. En litterær hjemkomst, kan vi vel kalle det.

Stein Gauslaa

Gabriel Scott Selskabet - 15 år



Her er lederne samlet under årsmøtet 29. mars 2012 på Møglestu.

Foran til venstre:
Ingjerd Modal (1998),
Björg Adine Michalsen (1999-2000).

Bak til venstre:
Kristine og Torstein Gilje (2001-2006)

Bak til høyre: Kirsten
og Thor Einar Hanisch (2007-2010).

I midten bak:
dagens leder Stein Gauslaa (2011 -)



Arnhild takkes av som sekretær

ARNHILD TORSVIK EGELAND, trofast Gabriel Scott Selskabet-medarbeider i iallfall ti år. Hun er selv ikke sikker på når det begynte, men hun husker godt hvordan det begynte, nemlig med Ingjerd Modal, som hun gikk i samme klasse med. Som "alle" vet, Ingjerd er og var pasjonert Gabriel Scott-kjenner og -venn. Og Arnhild ble nysgjerrig på sin skolevenninnens lidenskap, må en vel nesten kalle det. Arnhilds egen erfaring når det gjaldt Gabriel Scott gjør hun ikke vesen av, men hun hadde da lest "Kilden", og hun hadde lest boka om "De fire dukkene", en nydelig Scott-barnebok. Og: hun hadde også holdt foredrag om "Kilden" i gymnastida! Så det ble vel helt enkelt naturlig å finne sin plass mellom Scott-venner. Hva har hun hatt igjen for alle de år hun har vært med i Selskabet og hatt rollen som sekretær? Jo, hun har fått et nært forhold til hele Gabriel Scotts litteratur, hun har truffet og blitt kjent med mange aldeles flotte mennesker. At hun nå slutter som sekretær, fjerner henne ikke fra Scott-miljøet, men hun velger å prioritere andre sider ved livet. Sekretærjobben har hun skjøttet på en glimrende måte, og hun takkes varmt for innsatsen. Det blir et savn for Gabriel Scott Selskabet å måtte greie seg uten Arnhild. Men selv sier hun at hun har hatt stor glede og nytte av sekretær-tiden. Det er vi glad for.

Kirsten Hanisch



Asbjørn Larsen, Lillesand Husflidslag, orienterte om aktivitetene på "Låven".



Jo Eskilds elever Marie Engehagen og Selma Lejlic sto for underholdningen

OPPFORDRING! For rask kommunikasjon med Selskabets 300 medlemmer om nye arrangementer m.v., mail da inn din e-postadresse til Peer Rødal Haugen, post@peers.no

Jan Scott – hans liv som flyger

Ved et lykketreff har Treskoposten fått tilgang til artig og spennende informasjon om Gabriel Scotts sønnesønn Jan Scotts mangslungne liv som flyger. Egen-skaper går jo ofte i arv fra besteforeldre til barnebarn. I denne Treskoposten, som også fanger opp Gabriels interesse for teknikk, kan det være relevant å kaste lys over Jan Scotts pasjon for flyging og flyteknikk. At han er utdannet ved Luftforsvarets tekniske skolesenter på Kjevik, gir jo også nærhet til Sørlandet.

Våre informanter er Sven Johannessen i Randesund og hans bror Lars Johannessen i Wilmington i Pennsylvania, USA, sistnevnte en flygerkollega av Jan Scott. I en e-post til oss 1. juni i år skrev Sven Johannessen blant annet dette, med henvisning til en samtale vi nylig hadde med han om Gabriel Scott på årsmøtet til Utdanningsforbundet på gamle Kristiansand Lærerhøgskole:

«En pussig og morsom sak:

Lars Johannessen, nå 75 år og Jan Scott, nå 80 år, møttes på Kjevik på 50-tallet og ble godt kjent. Begge hadde flydilla og seilflyging som hobby. Begge var medlemmer av Norsk Aero-klubb. Jan Scott var leder der en tid. Årene gikk og kontakten mellom dem ble imidlertid borte. Ingen visste om den andre til tross for at de begge dro til USA og utdannet seg til trafikkflygere. Lars satt en kveld og tittet i et flymagasin og så da en annonse som gjorde at han skvatt litt i stolen. Det var en person der som etterspurte et spesielt seilfly som han ville kjøpe. Annonsen var undertegnet av Jan Scott! Min bror, som i tillegg til sin flydille, driver med trylling og skjemt, så nå en sjanse til å spille Jan et puss. Han gjorde en avtale med en flygervenn ved navn Skip. Skip skulle ringe Jan og si at han hadde kontakt med en nordmann som han imidlertid ikke husket navnet på. Han skulle bare spørre om vedkom-

mende kunne få tillatelse til å lande med et seilfly på flystripa til Jan.

Jan stusset litt på dette. Det fantes et reglement for flyaktiviteten på eiendommen, men etter en stund gav han landingstillatelse. Skip fikk fram sitt privatfly og tauet Lars opp i lufta. De slapp lina et stykke fra farmen og Lars sirklet rundt oppe i høyden. Nede på flystripa sto Jan med familien og ventet. Lars gjorde klar til landing. Det var bitende kaldt og han hadde en skikkelig skinnlue trukket godt ned over ørene. Landingen gikk perfekt, glideren stoppet noen meter fra vertskapet. Lars steg ut av cockpiten. På grunn av den digre skinnlua skjønte ikke Jan hvem han hadde foran seg. Lars reiv av seg skinnlua og Jans ansikt lyste opp: ”Nei, men herregud, er det deg?!» Dette var en gang på 70-tallet. Kontakten ble straks gjenopprettet og vennskapet ble holdt ved like i alle år siden. Skip landet også, og hans familie kom i bil. Det ble et riktig hyggelig treff.



Lars Johannessen og Jan Scott.

På samme måte som Jan, hadde Lars skaffet seg sin egen farm med flystripe bare noen timers kjøring unna. Det finnes en underlig parallell i deres livsløp: Begge var fra tidlig ungdom sterkt opptatt av fly og flyvning.

I unge år laget de både motor- og seilfly-modeller. Begge tok utdanning som flymekanikere og begge utdannet seg siden til flyvere. Jan ble ansatt i American Airways, og Lars dro til Saudi Arabia og fløy privatflyene til arabiske sjeiker i en tiårsperiode. Begge har gjennom alle år beholdt sin lidenskap knyttet til seilflyene. Men Jan og hustru har nå vinket farvel til USA og vendt tilbake til mor Norge. Jeg merket på Lars at Jans retrett gjorde inntrykk. Med ett står man foran den siste fasen i livet, nye valg må gjøres. Når Lars flyr sitt privatfly fra Wilmington og nord til farmen i Pennsylvania, blir det ingen svisptur innom «gamlekompisen på Lovettsville».



Jan Scotts farm i Lovettsville, Virginia. Den grønne flystripa midt på bildet.

Så over til Jan Scotts egen selvbiografiske beskrivelse i hans ferske artikkel «My life in the world of aviation»:

«Jeg forelsket meg i flygemaskiner da mine foreldre tok meg med ut på Fornebu lufthavn utenfor Oslo den dagen den åpnet i 1938. Jeg var syv år gammel da. Jeg husker klart en KLM DC -2, som jeg syntes var den vakreste tingen jeg noen gang hadde sett. I ukene som fulgte laget jeg modeller med vinger av papp og en trepinne som flykropp og regnet ut etter hvert hvordan jeg kunne trimme og balansere dem og få dem til å fly. I årene som fulgte dro jeg til Fornebu ved enhver anledning, hang over gjerdet og så Fokkerne og Junkerne lande og ta av. Engang så jeg en diger firemotors dobbeltdekker kalt Hannibal der, og av og til, de vakre DC-2 maskinene returnere. Så en morgen kom min far til rommet mitt og ba meg kle på meg raskt, for tyskerne hadde kommet og vi måtte søke tilflukt i kjelleren. Jeg kunne høre fly over oss og lyden av kanonsalver, og vi løp raskt ned i kjelleren, hvor vi i hvert fall ville være sikre for splinter og ild fra håndvåpen. Men ingenting skjedde, og etter en time eller så bestemte vi oss for å gå utenfor for å se hva som gikk for seg. Tyskerne hadde tatt kontroll over Fornebu, og en endeløs strøm av Ju-52 maskiner brakte inn tropper, mens flere Me 110 - ere gjorde sitt for å skyte ned de få Gloster Gladiator jagerflyene som hadde lyktes med å komme i lufta. Vi kunne se nærkampene og de mange brennende flyene fra en kolle nær huset vårt. For en ung flygal en som jeg, var det en stor opplevelse. Det var bare så ille at alle disse vidunderlige maskinene tilhørte fienden!»

I 1946, etter at tingene begynte å bli normale, så jeg en annonse i en avis med tilbud om et kurs i bygging av modellfly. Jeg tegnet meg straks. Noen få uker senere hadde jeg laget meg min første glideflymodell beregnet på konkurranse. Mine evner for snekring har aldri vært særlig store og modellen var neppe noen sensasjon, men jeg hadde en fidus til å trimme. Og hvordan det nå gikk til, fløy mine fly bedre enn de andre studentenes.

Oppmuntret av dette meldte jeg meg opp til neste regionale konkurranse. Da datoen jeg så sterkt fram til kom, var vingen på min modell blitt vindskjev slik at den ikke ville fly rett. Da min tur kom måtte jeg la den ta av i kryssvind for i det hele tatt å få den opp, og etter det floket ledesnoren seg, så jeg kunne ikke se hvor modellen ble av. Jeg gikk tilbake til dommerne for å spørre hvor den hadde landet, og fant at de alle speidet oppover ved iherdig bruk av

kikkerter. Modellen min hadde sjanglet inn i en termisk oppvind, og siden vingen var skjev, fortsatte den å sirkle rundt til den endte opp i en stor kumulussky. Da ble klokken stoppet, men ikke før nok tid var logget til at jeg vant konkurransen. Faktisk hadde den satt en norsk rekord for frittflygende modellfly som sto i 15 år! Jeg har ennå trofeet. Kan en la være å tenke på Forrest Gump og hans utrolige hell?»

Også når det gjaldt å bli pioner i glideflyging, kom Jan Scott etter egen oppfatning utrolig heldig ut. Det hadde seg slik at hans første opplevelse med glideflyging tok helt av i forhold til det som var meningen: å fly to fot over isen i 30 miles i timen, trukket av en truck. Dette var om natten på Steinsfjorden, og instruktøren ga klar beskjed: «Stay on the ice! It's too dark to fly!» Så forteller Jan videre:

«Avgårde bar det. Trucken var knapt synlig siden den virvlet opp iskrystaller som traff meg som nåler i ansiktet. Det var fryktelig. Jeg fulgte det svake røde lyset en stund. Så orket jeg ikke mer og trakk stikka tilbake. Og SGH-38 glideren steg stille opp mot den krystallklare nathimmelen. Jeg flatet ut i hva jeg antok som et par hundre fots høyde og så meg rundt. Fantastisk! Et mørke spekket med stjerner! Den hvite isen nedenfor dannede kontrast til de små øyene som forsvant under vingene og til fastlandet i det fjerne. Nedover kunne jeg se lysene av trucken som jevnt og trutt beveget seg mot vårt bestemmelsessted. Visste de at jeg var her oppe? Til sist lot jeg flyet gli gradvis ned og flatet ut akkurat da trucken senket farten for å stanse. Jeg landet og gled pent bort til stranden. Ingen spurte meg om hva jeg hadde opplevd og jeg sa ingenting. Likevel fant jeg ut seinere at jeg hadde blitt observert, og har siden blitt kreditert for å

være den første i Norge til å fly et glidefly om natten. Jeg tenkte aldri på å bli pioner, det bare hendte. Som for Forrest Gump igjen!»

Det vil føre for langt for Treskoposten å gå inn på alle de spennende episodene og hele det utviklingsforløpet som førte til at Jan Scott endte opp som Flight Officer hos American Airlines, som også krevde at han ble amerikansk statsborger. Deretter endte han opp som sjef for egen flyskole på egen ranch i Lovettsville, Virginia, og president for sveveflyorganisasjonen VSA, Virginia Soaring Association og for The National Soaring Museum. I sin lange karriere har han fløyet 105 forskjellige flytyper, alle minneverdige. 56 av dem var glidefly. Et av høydepunktene i opplevelse var da Jan og kona Mai sommeren 1996 fløy over til England og hentet en praktisk talt ny Tiger Moth, (se bildet), og fløy det til det årlige "De Havilland Rally" ved Woburn Abbey. Der vant de prisen for beste restaureringsarbeid! Så skipet de flyet hjem til sine andre fly på flyskolen på kvegfarmen i Lovettsville. Den har Jan drevet helt fram til han nå, 80 år gammel, selger unna alt. Siste nytt er at Mai og Jan nå er flyttet hjem til «gamlandet», til Stabekk.

Som leserne av Treskoposten vil vite, har Jan Scott gjort en formidabel innsats for Gabriel Scott Selskabet i og med sine oversettelser av to av farfar Gabriels beste og mest berømte bøker til amerikansk. Det gjelder som kjent *Det Gylne Evangelium* som *The Golden Gospel* i 2002 og *Kilden* eller *Brevet om Fiskeren Markus* som *Markus The Fisherman* i 2009. Begge disse vidunderlige bøkene er utgitt av Gabriel Scott Selskabet og kan kjøpes til medlemspris hos Selskabet og hos noen utvalgte bokhandlere.

Kirsten og Thor Einar Hanisch



Jan Scott foran Tiger Moth flyet sammen med sin sønn Arthur Scott, Gabriel Scott Selskabets nettedaktør.

Glimt fra fortiden

Sven Kåre Larsen, en av Treskopostens tidligere redaktører, forteller her om noen av Gabriel Scotts aner:

På morens, Caroline Mathilde Schyttes, side er Johan Skradesius Schytte slektens stamfar. Han var svensk baron. Han var huslærer for Gustav II Adolph (sønn av Gustav Vasa). Caroline Mathilde var kry av slekten sin. Hun fikk en lokalhistoriker til å skrive sin slekts-historie. Den gikk åtte generasjoner tilbake, til 1500-tallet.

Andreas Faye (1802-1869) var morfar til Caroline Mathilde. Han er en av flere som har skrevet bok om Ane og Alet, viktige personer i Gabriel Scotts "Jernbyrden".

Hans Holst Schytte (1816-1893) var Caroline Mathildes far. Han var jurist og drev det stort som kjøpmann i Fredrikshald, nåværende Halden.

Anna Marie, født Faye, var Caroline Mathildes mor. Hun var meget musikalsk og hadde en nydelig sangstemme. Hun sang i operakoret i Fredrikshald og utfoldet seg i mange forskjellige roller. Spesielt var hun glad i Mozart.

Caroline Mathilde, født Schytte, (1848-1935) arvet sin musikalitet fra sin mor. Hun hadde F.A.Reissiger som lærer, og hun fikk musikkundervisning sammen med Oscar Borg, marsjkongen, (1851-1931). Allerede 21 år gammel ga hun ut sitt første hefte med etyder. Hun har skrevet nesten 200 melodier, 80 av dem er utgitt på Warmuth Forlag. Hun har for eksempel skrevet melodier til

mange av Jørgen Moes dikt, og det var han overstrømmende begeistret for. Hun har også satt melodi til mange av sangene i Gabriel Scotts "Blomster-eventyret". Caroline Mathilde var en rik personlighet, og hun hadde mange interesser. Hun var også en habil forfatter. I hele åtte år var hun en flittig medarbeider i bladet "Hver åttende dag", og i en periode var hun også redaktør der. Her skrev hun for eksempel en kokebok som gikk som føljetong. Hun skrev fortellinger og vers og artikler for aviser og blader. I det hele tatt var hun en dyktig skribent. Caroline Mathilde var munter og lys til sinns i motsetning til sin ektefelle.

Svend Holst Jensen (1846-1908) var født i Drammen. I 1865 gikk han ut fra Latinskolen i Drammen som presterist. Sin teologiske embedseksamen avla han i 1872, da også som preseterist. Gabriel Scotts far var en meget intelligent mann, med rike evner. Han var språkmektig, talte bl.a. flytende gammelnorsk, ungarsk, engelsk og tysk. Han skrev om sine yndlingsforfatter, Pusjkin og Dostojevskij. Han skrev også dikt, bl.a. diktsamlingen "Bregnen", som Gabriel ga ut to år etter farens død. Spesielt gjorde han en veldig innsats for Ungarns store dikter, Sandor Petøfi, "Ungarns Bjørnstjerne Bjørnson", og han ble hedret med Petøfi-prisen for det. I ettertid ble denne ordenen malt inn på maleriet av Svend Holst Jensen som henger i sakristiet i Høvåg kirke. Det sies at han ikke trivdes i Høvåg. Kanskje var det derfor han reiste så mye? Det er forresten han som har skrevet teksten til "Tre søte småbarn", mens Caroline



Sven Kåre Larsen

Mathilde komponerte melodien, som hun bygget på en skotsk folketone hun snappet opp mens de var i Skottland. Både fra sin mor og sin far arvet Gabriel Scott evnen til å forme i ord. Det er blitt sagt at han lignet mest på sin mor, både i sinn og skinn, men om dette kan det muligens herske uenighet.

Anthoni Jensen, kjøpmann, er Gabriel Scotts farfar. Familienavnet kommer av det hollandske Jahnsson. Anthoni Jensen var en tid Drammens rikeste mann, før han gikk konkurs.

Gabrielle von Cappelen Stillesen var Gabriels farmor.

Ingen av Caroline Mathildes og Svend Holst Jensens barn har beholdt Jensen-navnet :

Gabriel Scott
Anna Marie Schytte
Christian Smith
David Faye



17-åringen signerte klokketårnet 2. påskedag. Faren, Svend Holst Jensen, var sogneprest fra 1882 til 1891. Gården Folkvang, populært kalt "Scott-huset", var prestegård inntil 1886, da nåværende ble bygget. (Hmb 4/74)

Snøvinteren 1954 / Gabriel Scott

Sørlandsvinteren 1954 var en skikkelig snøvinter. Snøen lavet ned i dagevis, fra begynnelsen av mars, og mange mindre hus var delvis begravd. Ja, fra enkelte kunne man gå rett ut i det fri fra 2.etg. Daglig leste vi i avisene om folk som måtte grave seg ut fra husene sine, via tunell. Radioreporteren Julius Hougen sa i en reportasje: «nå er det så mye snø i alle bygater at det er kun en vei å hive den, og det er inn i husane».

Jeg var selv nesten 12 år den vinteren, og min bror 13. Vi hadde gått i en god «skole» når det gjaldt snøskuffing, for vi hadde et godt stykke til nærmeste kjørevei. Bror Erik og jeg likte slikt arbeid, så veien opp til huset var alltid ferdig skuffet når far kom hjem fra sitt arbeid i banken i Arendal.

Far var vokst opp med sønnene til Scott. Særlig Vagn ble en god venn. Også sønnen Erik ble han godt kjent med. Han og hustru Dagmar besøkte oss gjerne om sommeren, når de var på Tromøy.

Scott flyttet inn i sitt nye hjem i begynnelsen av januar 1917. Den gang het det «Luneborg», for stedet ligger godt beskyttet mot vær og vind. Like ved ligger Store Skottholmen (som ikke har noe med dikteren Scott å gjøre). På øya er det et støyende måkeområde, og han får ideen til å kalle hjemmet sitt «Maagereiret». Han blir boende her i over 40 år, til 1958.

Men tilbake til snøvinteren 1954. Da snøen hadde lavet ned i flere dager, fikk mor en anmodning fra Birgit Scott, om jeg kunne komme bort og skuffe opp trappene og veien ned til huset deres, fra hovedveien. Joda, dette var jobb for en ung og sprek gutt! Men da var det også viktig å ha godt redskap til jobben. Til det hadde vi en meget god snøskuffe, som far hadde kjøpt av en kar fra landet. Han var gjerne innom Agder Bank når han var i byen - for her hadde han mange gode kunder som visste å sette pris på en god snøskuffe. Den var laget med et tykt og godt treskaft og hadde et blad som besto av flere lag kryssfiner. Utformingen av bladet gjorde at man kunne kaste snøen spesielt langt.

Hovedveien (Nyveien som den ble kalt) som går fra Pusnes til Revesand, ligger kloss på platået der den første trappen ned mot huset begynner. Denne har 27 trinn med inntrinn på ca. 27 cm og opptrinn på ca. 18 cm. Altså små og korte trinn som lå under tykke dyner av snø. Dette var ingen enkel oppgave.

Vel, innledende manøver besto i å rydde platået øverst, noe som for så vidt gikk greit, for det var enkelt å bli kvitt snøen på toppen av en bratt hei. Trappetrinnene tok lengre tid. Ja, mye lenger tid - for da jeg var nesten nede, kom brøytebilen. Så var det bare å begynne på'n igjen. Fra nederste trinn på denne øverste trappen og ned til neste trapp gikk det en sti som var 22 meter. Trappen hadde 11 trinn av samme «konstruksjon» som den øverste. Den gang - som i dag - går stien i en slak høyrebue, og her er mulighetene gode for å kaste snøen i retning sjøen (Galtesund). Dessuten er huset innen synsvidde. Det hjalp jo litt.

Fra nederste trinn her, og fram til hoveddøren er det 6 meter. Men her begynte det å bli mye vanskeligere med å bli kvitt snøen. Hvor skulle jeg kaste den? Husveggen var på venstre side, og fjellveggen reiste seg på høyre side, med en smal åpning mot Galtesund ved foten av den ferdigmåkte trappen. Da var det å fylle skuffen med snø, rygge tilbake mot trappen, og så forsøke kaste snøen i retning sjøen. Dette var drøye seks meter. Men til slutt var måkingen unnagjort.

Fru Scott spurte så om jeg kunne sage opp noe honved i kjelleren. Fra en lem i kjøkkengulvet kom man ned i en kjeller hvor det lå et vedlager. Jeg mener å huske at veden lå direkte på fjellgrunn. Det var også ganske lavt under taket, slik at jeg hele tiden stod ganske krumbøyd. Da jeg var nesten ferdig, spurte fru Scott om jeg hadde lyst på litt te og noen kaker. Jo takk, det hørtes fristende ut. Ikke lenge etterpå satt vi to ved kjøkkenbordet og pratet. Jeg husker teen var svært varm, og at fru Scott sa: «Finn, mi kan bære drikke av skåla når den e' så værm». Akkurat det «bildet» kan jeg aldri glemme, da vi begge satt der og drakk te fra skåla.

Da mitt arbeid var utført, tok fru Scott opp dette med at jeg skulle ha betaling for arbeidet. Akkurat dette hadde jeg ikke stor erfaring med, men blikket



Finn Falck

mitt streifet to fine revolvere/pistoler som hang mot hverandre rett over inngangen til hvor Gabriel Scott hadde sitt kontor. Jeg var vant til gamle våpen fra mitt barndomshjem og utbrøt: »Oj, det var noen fine våpen!» Jeg kan ikke minnes at jeg hadde noen baktanke med mitt utbrudd, men fru Scott svart at hun skulle snakke med sin mann og gikk så inn til ham. Like etterpå hørte jeg Scott si med høy og sterk stemme: »Ikke tale om!»

Vel, jeg fikk svært god betaling. Jeg fikk hele 20 kroner, mange penger for en tolvårig gutt i 1954. I tillegg fikk jeg et fyrtårn montert som en lampe, et arbeid som Gabriel Scott selv hadde smidd. Som mange kanskje kjenner, var dikteren fullt utdannet smed.

Hver jul tar vi dette fyrtårnet fram og minnes en vinterdag i 1954.

Finn Falck



Fyrtårnet

Om Gabriel Scott som «Teknikus»

I en tidligere artikkel, Treskoposten nr. 2 for 2011, «Kjedet Gabriel Scott seg på Katedralskolen?» konstaterte vi at han nok kjedet seg i timene, men til gjengjeld var han svært aktiv i Gymnasiesamfunnet Idun og som bidragsyter til samfunnets avis «Æblet».

Likevel droppet han ut av Katedralskolen til fordel for en viss industripraksis og eksamen fra Skiensfjordens tekniske fagskole i Porsgrunn.

Fra tidligere vet vi også at Gabriel Scott i en periode hadde et anstrengt forhold til Grimstad, da byens skipsredere og andre fra byens høyere sosiale lag ikke satte pris på hans omtale av byen, se tilstøtende utdrag av Fugl Fønix, her aktualisert som «Da «finanskrisen» nådde Grimstad».

I lys av dette kan det være interessant å gjengi følgende fra et brev Treskoposten har mottatt fra Tordis Pedersen Jarle i Grimstad, der hun gjenforteller etter sin kusine Kristina Posti, f. Pedersen (18.01.1905 – 18.03.2002), Biddgaten 24:

Årene 1895-1898 da Holst Jensen var prest her – og familien bodde i byen – ja, da vanket Gabriel Scott svært mye på verkstedet hos bestefar, har det blitt meg fortalt, dvs. Johs. Pedersen mek. Verksted på Biddan i Grimstad. Scotts interesse for alt det mekaniske var stor ... og det var «noe bestefar Mekanikus Pedersen godt kunne like», så unge Gabriel var svært velkommen!

Han fikk også lov til å bruke maskiner og utstyr... Gad vite om han ikke også hadde arbeidet for betaling?

Scott hadde jo også gått på den mekaniske skolen i Porsgrunn samtidig med min fars eldre bror Niels.

I sin bok «Min slekt 1» har Tordis Pedersen Jarle skrevet dette: «Johannes Pedersen var en mann med stort talent og hadde tillært seg de vesentlige kunnskaper ved selvstudium og satte dem ut i praksis. Slik er han svært ofte omtalt». Hans mangfoldige virksomhet, og Gabriel Scotts engasjerende beskrivelser av disse, får man et livlig inntrykk av ved å lese Fugl Fønix, men også via bedriftens annonser:

Etterskrift: Da Mekanikus Johs. døde i 1918 ble Johannes Pedersen Mek. Værksted og Støperi, Biddgaten 28, solgt av hans eldste sønn Johan Bernhard Pedersen til støperimester Peder Berntsen. Deretter fortsatte tilsvarende virksomhet som Dramsvika Mek. Verksted, etablert 1939, deretter drevet av Tellef Moen fra 1982 og er nå del av Bergemoen industriområde. (Red)

Annonser i Grimstad Adressetidende, 28. juni 1898:

Smaa Lystbaade
med Petroleum eller Damp som Drivkraft
forarbejdes efter Bestilling.
Ligesaa anbefales mit Fabrikat af
Petroleumsmotorer
som ypperlig Drivkraft ved smaa industrielle Anlæg.
En 4 Hestes af disse kan af Kjøbere sees i Virksomhed paa Værkstedet.
Johs. Pedersens mek. Værksted — Grimstad.

Rørlæggerarbeide
af ethvert Slags i By- og Landdistrikterne udføres godt og billigt, saasom Vandledninger, Pumpeledninger, Badeindretninger og lignende, hvortil forskaffes de nødvendige Rør og Forbindingsdele efter Gros Priser, ved Henvendelse til
Joh. Pedersens
mek. Værksted — Grimstad.

Gravgittere af Smedejern
staaende paa Støbejernskaaler, hvorfor Granitsokkel undgaas og derved bliver meget billigere, samtidig at disse Gittere er stærkere end nogen anden Slags. Løveres fra
Johs. Pedersens
mek. Værksted — Grimstad.

Vet du at

- May Finckelsen selger Scott-bøker i Brekkestø
- Scott-entusiastene Karsten Orginius Nilsen i Brekkestø kjøpte i sin tid huset sitt av Johan Jansen, som er bestefar til Scott-entusiastene Gerd Svendsby.
- Caroline Schytte Jensen var i Brekkestø i 1909, der hun lærte "smaapiger danseleger" forteller Øyvind Foss.
- Per Arne Dahl lot seg inspirere av Jernbyrden da han holdt foredrag om tro og tanke i Oslo domkirke og i Trefoldighetskirken i Oslo i dagene etter 22.juli.
- Ole Geir Feste leste fra Pider Ro's historier under teateraftenen lørdag 14.juli i Gamle Hellesund skolemuseum.

Da «finanskrisen» nådde Grimstad

I *Fugl Fønix*: En fortelling fra en norsk Kystby fra 1907 forteller Gabriel Scott levende og nok også realistisk om hvordan datidens kollaps i shipping kunne ramme en sørlandsby. Den rammet da også både da og senere flere av byene våre, og anstrengelsene for å ri av stormene var neppe enestående for Grimstad. Ingen burde derfor føle seg spesielt støtt over denne fortellingen fra datidens «scottske» virkelighet, som vi her har tillatt oss å gjengi på et forholdsvis moderne norsk:

«Ingeniøren sto en stund og så ut over mot Tangen, hvor akterspeilet av et stort treskip var synlig under verftskurets fliselag. Tre mann hadde hamret og hugget på det fra morgen til kveld i om lag et år, resten av verftets arbeidere var nå sysselsatt med planke- og tømmerkjøring eller ved tømmerflåtene utenfor. Et halvt snes mann hadde dessuten arbeid med å kobberkle byens sist innkomne barkskip Victoria, som i løpet av de siste to år hadde seilt seg til et underskudd på kr. 20.000. Nå lå det svære kjølbukne skipet halvt over på siden og viste sin store, svulmende buk over flåtene omkring det.

Det minte ham om byen, det gamle verftet der borte. Engang hadde det vært byens midtpunkt og viktigste sentrum, brødfødd hundrevis av arbeidere, mange hundre mennesker, og dets skip hadde gitt byen rikdom

og rang. En gang hadde man der satt tredve skip på vannet i løpet av et år – den gang veltet pengene som en sølvflod innover byen – men tiden gikk, og tiden gikk fremover, men byen ble stående, byen fulgte ikke med, byen sto fremdeles stille, drev det på samme måte som før, og en etter en av de blanke kroner skipene hadde gitt den, rullet til havs igjen – rullet, rullet i en ustanselig strøm. Men uansett sto byen, hvor den sto, mens tiden gikk. Byen lot sine penger rulle – den ventet på at tiden skulle komme tilbake. Den gode gamle gylne tid med dukater som morild i havet.

Ja byen ventet, og tiden gikk; rederne satt som før, og pengene rullet, og en etter en måtte de ty til banken – dit måtte de alle sammen. De skrev på for hverandre og lånte – de sto til sist på hverandres papirer byen rundt. Og slik holdt de hverandre oppe, in-

gen kunne ryke da han hang fast i de andre; ble en av dem tung i nettet og holdt på å gå gjennom, rakte de andre ham straks en hjelpsom hånd – ikke for å hjelpe ham, men for å hjelpe seg selv. For gjennom det hullet den første gjorde i nettet, ville de gå alle som en.. Og banken ble full av papirer, banken hjalp dem så villig alle sammen, den måtte hjelpe, bankens styre satt jo også i nettet! – Derfor så man gjennom fingrene med forfalne vekslere og papirer – man betalte et lite beløp og skrev kun ut et nytt papir. Men for sin kreditts skyld lignet man seg for hundrevis, – tusenvis! Å ja, det gamle verft der borte på Tangen!

(Red.)

Pieder Ro er en populær restaurant på Fiskebrygga i Kristiansand. Slik presenterer de seg :

Pieder Ro er ingen fantasifigur. Han levde frem til ca. 1910 og var ifølge Gabriel Scott "... sikkert en av de beste og opprindeligste fortellere Sørlandet har fostret."

Han forteller at Pieder kom til Kristiansand fra Mandalskanten en gang i 1880-årene og slo seg ned i ei gammel skøyte, som år ut og år inn lå forankret ved ei brygge på Lagmannsholmen. Pieder Ro var en skrønemaker og dikter som var utrolig oppfinnsom til å variere historiene sine. Han hadde aldri vært til sjøs, men ble en slags "losfisk" for sjøfolk som trengte losji eller hadde andre behov når de gikk i land. Slik ble han fortrolig med sjølivet og lot det gjerne skinne igjennom at han var gammel sjømann. Men det var og er ei skrøne.

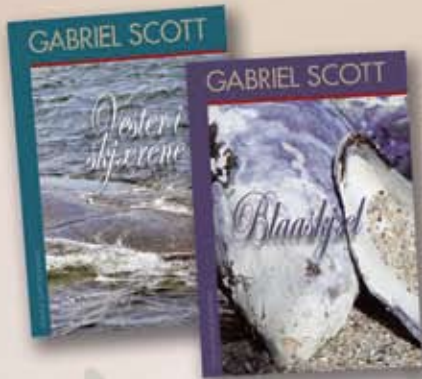
Vi ønsker at Værtshuset Pieder Ro blir et slags monument over en av Sørlandets mest kjente originaler, og håper våre gjester vil få mange gode minner om god mat, topp service og hyggelige stunder. Som Pieder Ro kanskje ville sagt det:

Bånn appetitt !

Hva kan forresten Værtshuset by på, og hva har Pieder Ro indirekte æren for, jo :

"Pieder Ros Fristelse" (Blåskjell dampes med løk, hvitløk, hvitvin, kremfløte og serveres med sprøstekt parmaskinke), "Gabriel Scotts Fiskesuppe", "Kassetassen", "Kannibalens Frestelse", "Ein merkverdig tildragels" (dessert) og mye annet. Kan Gabriel Scott - venner stå for dette ?





Nytt fra Forlaget GSS

Gabriel SCOTT

– mer enn du tror,
og stadig aktuell



Bli medlem av
Gabriel Scott Selskabet
og få bøkene til medlemspris

Prisliste for bøker fra Gabriel Scott Selskabets forlag

Gjelder fra 01.01.2011.

Titler	Pris	Medl. pris
Agdesiden, Sørlandet slik Gabriel Scott så det	295,-	210,-
Alkejegeren	280,-	195,-
Barkefletteren	290,-	200,-
Blaaskjæl	290,-	200,-
Det gyldne evangelium	320,-	225,-
The golden gospel	320,-	225,-
Det spøker	250,-	175,-
Fergemannen	295,-	210,-
Helgenen	290,-	200,-
Hollender-Jonas, I og II (i ett bind)	200,-	140,-
Jagtjournalen	240,-	160,-
Jernbyrden, I og II (i ett bind)	350,-	245,-
Markus the Fisherman	240,-	160,-
Pider Ro's historier	250,-	175,-
Påskeeggene	240,-	160,-
Skipper Terkelsens levnedsløp	250,-	175,-
Sølvfaks	180,-	125,-
Stien	300,-	210,-
Tripp-Trapp-Tresko	210,-	145,-
Vester i skjærene	290,-	200,-

Bøkene kan bestilles/kjøpes til medlemspris hos:
Forlagsansvarlig Peer Rødal Haugen,
mobil 992 61422, post@peers.no

Ansvarlig for kommisjon til bokhandlere:
Eva Kristiansen
mobil 99502525, eva@aktivinvest.no

Ingjerd Modal, mobil 415 24671,
Ingjerd.modal@hotmail.com

Anders Bjørnholmen, mobil 986 67724,
signeanders@gmail.com

Bøkene kan også kjøpes under Scott-dagene og andre arrangementer. Ellers kan disse og andre Scott-bøker kjøpes til ordinær pris hos de fleste bokhandlere på Sørlandet.

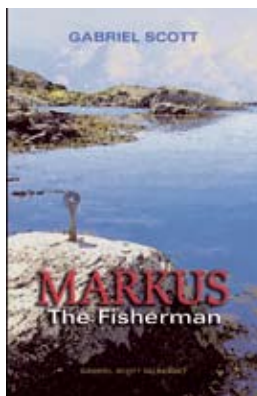
Bli medlem og få 30% rabatt på våre bøker samt fritt abonnement på Treskoposten. Medlemskap kr. 200 pr. år. Medlemskap kan også tegnes ved arrangementene. For omtale av Scott-arrangementer: se Treskoposten, www.gabrielscottselskabet.no og www.gabrielscott.no

BOKOMTALER

Kilden eller Brevet om Fiskeren Markus oversatt til engelsk.

Markus The Fisherman

Boken Kilden handler om fiskeren Markus som holder til i Brekkestø på Justøya utenfor Lillesand. Det er ingen "normal" handling i denne boken. Mesteparten handler om Markus' mange refleksjoner, undringer og fisketurer. Han befinner seg på nederste trinn i samfunnet. Han har ikke engang et ordentlig hus å bo i, bare et gammelt bryggerhus som han har satt bislag på og kjøpt for 90 kroner. For Markus er det mer verd enn et slott. Han greier livets opphold fra dag til dag ved å fiske. Han blir sett ned på, foraktet, latterliggjort og til dels mobbet. Markus er ingen filosof eller intellektuell person. Men han er uten tvil et veldig lykkelig menneske, og det er i forbindelse med naturen at Markus ser det gode liv. Naturen er et uttrykk for det guddommelige.



Markus' lodd i livet er å være seg selv og ikke noe mer – eller mindre – enn det. Han skal ikke gjøre karriere, ikke bli til noe, ikke konkurrere med noen. Etter hvert som årene og alle fisketurene går, blir Markus omsider gammel. På dødsleiet ser han i et glimt hva som egentlig var meningen med menneskets liv. Det gode liv skulle ha vært et brorskapsmåltid. Livets mening er gleden, takknemligheten og håpet. Før Markus går bort, tilgir han alle som har såret ham og tråknet på ham.

Døden blir god fordi den fører Markus over i en ny tilværelse. Inn i døden merker Markus takknemligheten: Gud har ikke glemt han. Døden er ikke mørke og angst, ikke tomhet, ikke fiende. Den er selve oppfyllelsen av livet, det som all skapning lengter mot.

Det Gylne Evangelium oversatt til engelsk. The Golden Gospel

Det Gylne Evangelium handler om motsetningen mellom den kjærlige Guds allmakt og den ulykkelige og elendighet som finnes i verden. St. Peter er misfornøyd med tilstanden blant menneskene og vil dra til jorden for å finne ut hva som er galt. Han tror Gud har gjort en feil da han skapte jorden og menneskene, noe som fører til all misnøyen. Vårherre tar St. Peter med seg på en vandring på jorden. St. Peter kommer med mange forslag til hvordan menneskene kan bli lykkeligere. Alt fra store sommerfugler til full likhet mellom mennesker. Vårherre forandrer alt St. Peter ber om, uten at jorden blir et bedre sted. St. Peter må medgi at det ikke er Vårherre som svikter menneskene, men menneskene selv som nekter å leve etter kjærlighetens evangelium. Boken er humoristisk og alvorlig på samme tid.



Fra Treskoposten Nr.1 februar 2010. Sven Kåre Larsen

Almost sensational for our time: This is a book without violence, sex or undue suspense! Even if it was written in 1918, it has still great appeal to readers of all ages. The original title was "Kilden". Since then 12 additional editions have been printed. Jan Scott, a retired airline pilot, living in Lovettsville VA 20180 USA, has successfully translated and updated his grandfather's most famous novel, and thus provided a wonderful gift book to English-speaking readers at home and abroad.

*Fra Treskoposten Nr.1 februar 2011.
Kirsten og Thor Einar Hanisch*

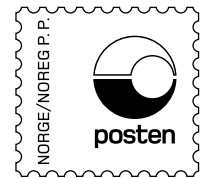
**«Ny»
Gabriel Scott-
bok**

kr 295,-

AGDESIDEN
Sorlandet, slik Gabriel Scott så det
Gabriel Scott Schibye

Gabriel Scott elsket sin landsdel og menneskene som hørte hjemme der. Han kjente landsdelen godt, etter en rekke reiser og vandringer på kryss og tvers, og møter med kystfolket. Boken inneholder tre kjærlighetserklæringer til landsdelen, skrevet da Scott var i 40-åra, i 60-åra og i 80-åra – for første gang samlet mellom to permer.

Retur:
GSS v/ Arnhild Egeland
Sømsveien 140
4638 Kristiansand S



A PRIORITERT
PRIORITAIRE

“Gabriel Scott - stadig i vinden”

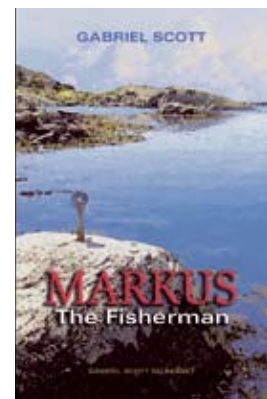
Kassetassen

Meta-dagen i Lillesand lørdag 9.juni 2012. Bergstø barnehage er et fast innslag på Meta-dagen. I år presenterte de ”Kassetassen”, den velkjente Gabriel Scott-skikkelsen, som forresten har fast tilholdssted i fjellveggen over Kassenkanalen. Henrik Stendalen Buch spilte Kassetassen og Mathilde Sofie Benestad spilte presten. Anne Bjørkvik hadde regien. Gabriel Scott engasjerer både store og små.



KILDEN

”Jeg har nettopp lest KILDEN av Gabriel Scott om igjen. Den er min bibel, jeg må ha den om våren. Da ser jeg lyst på livet.” Disse frydefulle ordene kommer fra lærer Tormod Vallesverd i Søgne. (Fædrelandsvennen 1.juni 2012).



Gud velsigne Vårherre

Hjertelig takk for ”Gud velsigne Vårherre”, som vi gleder oss til å lese. Takk for den hjertelige dedikasjonen på bokens tittelside.

Når vi har lest ”Gud velsigne Vårherre“, skal vi nok sende en tilbakemelding til Jacob Jervell. Vi var mye sammen i Oslo i 1950-årene, og vi har truffet hverandre av og til i årene som fulgte. Det er ikke til å forstå at vi ikke reiste til Lillesand og hørte på ham i årene da disse foredragene ble holdt. Men nå skal det bli g i l d t (det er vel et Gabriel Scott-ord?) å lese foredragene.

Saltrød, den 9.februar 2012

Ingegjerd og Svein E(llingsen) i brev til Kirsten og Thor Einar Hanisch



Erkeengelen Gabriel Scott

Det er ingen hemmelighet at Gabriel Scott var en kjent størrelse som sto sterkt i lokalmiljøet på Tromøya og av mange ble oppfattet som en integrert del av dette. Som Treskoposten har notert mange ganger før, dukker det stadig opp små artige historier om, eller knyttet til, Gabriel Scotts posisjon i nærmiljøet, ofte gjengitt fra ukjent kilde nær Maagereiret i Brattekleiv. Grimstad-mannen, tidligere ansatt på Universitetet i Agder, Per V. Nome, som nå bor på Hånes i Kristiansand, selv oppvokst på Tromøya, kunne bekrefte dette. Han gav til beste denne søte lille historien da Treskopostens redaktører traff han og kona utenfor Oddernes kirke søndag 8. juli:

En liten pike på Roligheden skole på Tromøya skulle gjenfortelle lekse i bibelhistorie. Dette var i den tiden barna lærte utenat og ramset opp det de mente å huske. Denne gangen gjaldt det Engelen Gabriel som kom til Maria med budskapet om at hun skulle bli Frelserens mor. Piken tenkte umiddelbart på sin store lokale helt Gabriel, som hun hadde stor tillit til, og fortalte: «Da Engelen kom inn til Maria, så ble Maria veldig redd. Men Engelen sa til henne: - Ikke vær redd Maria, jeg er Gabriel Scott!!»

